Ч. 142. Неділя 7 липня (24 червня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — З'їзд царя з німецким цісарем. — Вислід праць послідної сесиї російскої Думи.

На засіданю палати послів в середу в дебаті над законом про інжинірскі палати, перший промовляв пос. Льодґман, котрий домагав ся основаня в Чехії двох національних секций в інжинірскій палаті і в тім напрямі зголосив відповідну поправку.

Представитель правительства міністерский радник Перкгамер заявляє, що закон не спричинить шкоди жадній галузи технічного заводу і не буде нарушена дотеперішна практика у відношеню до приватних техників, ремісників і учительских сил. Поправці пос. Льодґмана правительство не противить ся.

Пос. Зеленевский поставив таку резолюцию: Взиває ся правительство, щоби в розпорядженю до закона полишило змогу приймати до палати ті особи, що без покінченя висших фахових студий розвивають на технічнім поли визначну діяльність. Таке приняте слідувало би за згодою міністерства публичних робіт.

Пос. Офнер предложив резолюцию, якою взиває правительство, щоби у виконуючім розпорядженю подало умови, під якими можна би принимати до інжинірскої палати особи без висших технічних студий.

Проєкт закона про інжинірскі палати принято в другім і третім читаню. Поправку пос. Людґмана принято, а резолюциї пос. Зеленевского і пос. Офнера відослано до комісиї.

Відтак принято в другім і третім читаню проєкт закона про договір з Дунайским товариством плавби.

Пос. Колішер предложив резолюцию, якою взиває правительство, щоби предсідателем Дунайского товариства була особа, що не належить до надзираючої ради иншого підприємства, обчисленого на зиск, та щоби заступника предсідателя Дунайского товариства плавби затверджувало міністерство торговлі.

Ґенеральний бесідник пос. Каліна жалував ся, що коли німецкі посли одержали закон про реґуляцию Дунаю, то сторонництва, які обходить справа водних доріг, вертають з порожними руками; се відносить ся найбільше до Чехів. Опозиция в комісиї водних доріг старала ся декомплєтувати засіданя і не допускати до нарад. Правительство певно тішить ся з того, що новеля про будову водних доріг не стала ся законом. Більшість чеських сторонництв була би ліпше зробила, коли би була так само як Поляки заявила, що войсковий закон ухвалює лише для Цісаря. Політика Поляків така розумна і еґоістична, що Чехи могли би пійти до них на науку. Тепер Цісареви не вільно видати навіть власного відручного письма, як Поляки не дадуть призволу на кожде поодиноке слово.

Пос. Фрідман іменем податкової комісиї зложив звіт з внесеня в справі трактованя податкових підвишок яко позициї до відтяганя при домово чиншевім податку.

Внесене пос. Фрідмана принято. Потім по полагодженю кількох проєктів законів льокальної натури дебати перервано.

Пос. Адлер (соц. дем.) при кінци засіданя поставив внесене, щоби запропонований предсідателем дневний порядок уложено в той спосіб, щоби в одній з точок дневного порядку поставлено закон про епідемії. Се внесене принято 74 голосами против 70. Українці голосували против внесеня.

Пос. Реґер (пол. с.-д.) робить Українцям в острих словах докори, що голосували проти внесеня, причім крикнув в сторону Українців: „ruskie chrunie!“

Се викликало загальне обурене серед Українців.

Пос. Петрицкий з піднесеними руками біжить до пос. Реґера. Кількох социялістичних послів прискакує до них і з трудом розлучує їх. Серед загального крику в палаті предсідатель Пернерсторфер замикає засіданє. По замкненю засіданя крик і гамір триває ще довший час в палаті.

ІДИЛЯ.

(З анґлійского — І. Маклярена).

(Дальше).

— Ти поступив хоробро під кождим взглядом, як правдивий мужчина! — вимовив доктор, а в голосі его чути було одушевленя. — Але ти мусів велику борбу вести з собою і ти не мав нікого, хто би тобі признав, що добре робиш, піддержав тебе і додав відваги.

— Не говори так о мені Віляме, я не є такий добрий як думаєш, бо від тої хвилї аж до дня, в котрім Ґордіє захорував, я не сказав ані одного доброго слова до Марґот і колиб ненависть могла убивати, муж ві довгоб не жив, най Господь мені се простить!

Голос старця був глубоко зворушений, а краплї поту перлинами виступили ему на чолї.

— Тоді коли Гу мало що не вигнали з фільварку в Конве, бо не міг оплачувати чиншу, я насміяв ся добре, мимо цілої гризоти Гу, котрий впрочім є одним з найліпших людий в нашій долині. Ах! мусить бути дещо правди в старих леґендах, котрі говорять о чортах, бо при кінци того року, кажу тобі, що чорт ніхтями чепив ся мене. Але она, ві ніколи не зненавидів, противно, здає ся мені, що що року любив еї більше і як я думав собі, що та женщина, для котрої віяка палата не була би відповідно гарна, є засуджена на нужденне житє в убогій хаті зарібника, видиш, серце краяло ся мені. Колиб була відплатила мені взаємностию, хоч би навіть не знала, як я сего бажаю, я був би радо кров свою проляв за неї, бо не треба, щобись думав, що тому, що я тепер старий і немічний, не потрафив би еї зробити щасливою! Я був зовсім инший в моїх молодих лїтах.

— Но, але инакше не могло бути! — сказав по хвили мовчаня Дремст — я не міг стати еї мужем; однак одного разу, пригадую собі, що можу працювати для Марґет, так, щоби ніхто не знав про се. І тоді я пішов до одного нотаря в Міртон...

Доктор підскочив на рівні ноги під впливом здивованя і одушевленя.

— Ах, Дремст! Який з тебе гіпокрит! і як зручно ти умів нас всіх ошукати! Ті гроші походять з Америки, котрі допомогли Вінієвови вибристи з клопотів, то ти їх прислав! Завдяки тобі Вініє і Марґет вернули до такого добробиту, в якім були, коли побрали ся!

Вже не треба було помочи Дремста, Мек Мор сам вже розумів всьо і оповідав се, чого здогадував ся.

— Ти витягнув Вініє з біди — се треба признати, що ніколи не мав щастя — тоді коли вигинула ему худоба від зарази; ти умер сему пять літ в Новім Йорці і виратував сего дурня, коли був так нерозсудний приняти на себе вексель Піта! То ти є тим великим свояком, котрий розбогатів і допоміг Вініє за посередництвом нотаря!

Доктор хотів все говорити о тім, але покій видав ся ему за малий, бо задержав ся перед своїм приятелем.

— Дремст! Ти справді найхитрійший брехун, якого видала земля Дрюмоч, але також найліпшим чоловіком зі всіх, котрих я знав в моїм житю! Ах! Дрем — додав Мек Мор тихше — Дрем! ми таки мало знали ся! Що за шкода, що Домсіє не чув про се, заки нас покинув. Виджу его як уносить ся своєю високою поставою, слухаючи сеї історії! Але то Жанів Сутар здивує ся, як почує про се.

Вже два рази хотів Дремст перервати приятелеви і не удало ся ему, але тепер не зважаючи на ніщо ударив рукою в стіл.

— Віляме! І ти посьмів би... повторити хоч одно слово з того, що я тобі оповідаю? А я думав... — Урвав, але его лице запалало гнівом.

— Но! но! Мій старий! Успокій ся! Ти знаєш добре, що я не позволив би собі на се без твого позволеня; але позволиш мені однак оповісти Сутарови — тільки ему одному. Правда, що позволиш мені?

— Ні, ні! Ніколи! Навіть Сутарови! Чую ся досить засоромлений, що я тобі се сказав; бо так виглядає, як би я хвалив ся, а се остаточно було для мене тим, що осьвятило моє

Про з'їзд царя Николая з цісарем Вільгельмом приносять телеграми такі вісти:

Від раня вже вивісили российскі кораблї німецкі прапори. „Standard" і „Полярна звізда" станули в пристани. На яхті міністра маринарки „Нева" приїхав німецкий амбасадор з Петербурга Пурталь. О 10-ій годинї рано дало знати 50 арматних вистрілів, що наближає ся яхт „Hohenzollern". Побачивши приплеваючий яхт, всів цар до моторової лодки, виїхав на стрічу і вийшов на палубу „Hohenzollern-а", щоби привитати цісаря.

В окруженю царя були двірскі достойники. На „Hohenzollern-ї" укріплено российску фляґу. „Hohenzollern" і яхт „Moltke" відповіли на российский привіт також арматними стрілами. Міністер заграничних справ Сазонов, президент міністрів Коковцев, міністер війни і ґубернатор Естонії є на палубі „Полярної звізди".

Цісар Вільгельм був одягнений як адмірал российскої маринарки, а цар був у німецкім мундурі. Ввійшовши на палубу „Hohenzollern-а", цар подав руку цісареви, потім оба поцілували ся. Потім привитав ся цар з кн. Адальбертом і канцлєром Бетманом-Гольвеґом; оба монархи лишили ся на палубі і розмовляли до 11-ої години. На „Hohenzollern-ї" був також німецкий амбасадор і attache німецкої маринарки. Коли цар покинув „Hohenzollern", пішов незадовго потім цісар Вільгельм на палубу „Standard-у" з кн. Адальбертом і канцлєром, щоби зложити цариці візиту. Цісар передав цьвіти цариці і княгиням.

Российска праса витає цісаря Вільгельма і зазначує, що российско-німецка згода є одною з найбільших запорук европейского мира.

„Новое Время" пише, що з'їзд обох монархів поглублює приятельскі і мирні відносини між обома державами, і висказує надію, що при найблизшім з'їздї повитає цісаря сильна российска фльота. Статя Меншікова написана також в дусї российско-німецкої приязни.

„Nordd. Allg. Ztg." прилучує ся до виводів півурядової „Россі-ї" про спільне змаганє удержати в Европі мир і додає, що Німці вірять, що з'їзд причинить ся до удержаня мира і дальшої згоди між обома державами.

„L. Anz." доносить, що на конференциї в Балтийскій пристани буде також обговорена справа турецких островів, забраних Італїянцями. В берлиньских дипльоматичних кругах заявляють, що чутка про заручини кн. Адальберта пруского з найстаршою донькою царя Ольгою є мабуть лиш комбінацією, опертою на тім, що кн. Адальберт товаришить свому баткови.

Думска канцелярия зладила цифровий виказ думских праць в протязї V. сесиї. Від кінця IV. сесиї т. є. від дня 26. мая 1911 р. до 22. червня 1912 року зложено в думі 620 правительственних проектів і 17 зладжених з ініцияитиви самої думи в еї комісиях. В V. сесиї ухвалила дума 671 законів, з того 14 своїх власних. Відкинено 6 проектів. В тім часї утворено 54 осібних комісий в цїли вирівнаня ріжниці поглядів з державною Радою. Дума ухвалила, що є пожаданих 24 законів, а правительство признало такими і підняло ся виготовити лише 6 законів.

Члени думи внесли 44 інтерпеляциї. Наглість признано лиш 11, одну відкинено, а прочі віддано комісиям. На загальних засїданях обговорювано 5 інтерпеляций, зложених ще перед двома роками. Інтерпеляцию про судьбу социял демократичних послів почала дума обговорювати, але не скінчила. Правительство відповіло на 12 інтерпеляций, а іменно про убийство Столипіна, про події над Леною, про провокациї Хорольского і т. д. Правительственні поясненя міністра осьвіти Касо про університетску автономію, про кавказку адміністрацию, про провокациї Хорольского і заборону друкованя вісток про заворушеня в висших школах признано невдоволяючими. В часї замкненя думи остало 230 законодатних проектів непорішених; з них лише 43 обговорено в комісиях. Не полагоджено також 63 інтерпеляций і 15 відповідий, зложених ще в попередній сесиї.

Новинки.

Львів, 6 липня 1912.

— Начальний редактор нашої часописи радник Двора Адам Креховецкий виїхав на кількатижневу відпустку.

— Члени краєвої Ради шкільної з п. Віцепрезидентом дром Дембовским на чолї були вчера перед полуднем з представленем і повитанем у Є. Е. п. Маршалка краєвого ґр. Адама Ґолуховского.

— Ліцитация. Дня 5 липня 1912 р. о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї в Бродах публична ліцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, меблї, олива, убраня, піре, шкіри, порожні бочки, мило, січкарня, росолиї і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— Похорон дра Брафа. Відповідно до бажаня пок. міністра дра Брафа, відбув ся оногди єго похорон зовсім скромно. В похоронї брало участь величезне число людий. Є. В. Цісаря заступав ґр. Макс Тун, архикнязя Кароля Франц Йосифа, якого покійник був учителем, полковник кн. Льобковіц, гофмайстер архикнязого Двора. З центрального правительства прибули міністри: ґен. Ґеорґі, Трпка і Форстер. Прибуло також много послів соймових і парляментарних, депутация президиї палати послів і много політичних товаришів покійника. На похоронї промавляли іменем ческої Наукової Академиї п. Маттуш, іменем ческого університету проф. Горачек, а іменем ческого народного сторонництва др. Шольц.

житє. Справді що була се тяжка кальвария, Вілямс. Ах, бо знаєш, ти не можеш собі представити, чим було для мене сїдати кождої недїлї коло еї мужа в церкві, дивити ся на еї лице, видїти еї все і знати, що ніколи, ніколи не буду міг закликати еї ніжно, голосом в котрім пізнала би цїлу мою любов „Марґет!"

Я приглядав ся їй через трийцять літ — говорив дальше Дремст — я видів, як білїло еї брунатне волосє, я видів одну по другій зморщку, що виступала на еї лице, але з кождим роком я щораз більше еї обожав. Колись на кладовищи Віпіє оповідав нам свої журби, які мав з причини довгів і я видів в еї очах розпуку. Підчас молитви злеза сплинула по еї лици і... і я був готовий плакати з нею разом, колиб нечайно не стрілила менї думка до голови наповняючи серце радостию. Я сказав собі, що слїдуючої недїлї не буде мати причини плакати.

Впротягу тижня — мусиш пригадати собі — Віпіє одержав гроші від... від свого кузина і міг заплатити то, що був винен, в пятницю їдучи на торг до Міртон. Я стрінув єго сего дня і порадив єму купити шовкову сукню для Марґет. Я пішов навіть вибрати з ним разом, бо знаєш, не можна сказати, аби Віпіє знав ся на таких річах.

— Пригадую собі дуже добре, бо я також був тодї на торзї — перервав доктор — памятаю, що Гільок сьміяв ся з тебе, кажучи, що не було страху, щоби ти купив сукню для жінки, як би ти був жонатий! Які се дурні, ще гірші як дурні!

— Менї се байдуже було! цїлком байдуже, Вілямс, бо слїдуючої недїлї Марґет була молодшою о десять літ і коли зближала ся до вівтаря, я побачив, що мала на собі сукню, котру я вибрав для неї. Я знав хто купив їй тую сукню і се вистарчало для мене.

І ти хотів, щоби мене се обходило, що говорили про мене в долинї? Одна тільки річ тяжила на моїм серци... я застановляв ся, що могла Марґет думати о менї. Але я не сьмів ніколи уневиннювати себе перед нею.

Одної недїлї — Дремст говорив, як би під впливом прикрого спомину, котрого ніколи не міг позбути ся — одної недїлї, коли ми стояли перед церквою, розмовляючи одні з другими, Гільок сказав до мене: „Ах, ти, не знаю чи є на сьвіті такий мужчина чи женщина, котра би потрафила витягнути з тебе хоч би одного таляра, Дремст! На десять парафій в округи, ти оден найосторожнїйший на торзї!" Саме тодї входила Марґет до церкви і я побачив, що они еї звернули ся в мою сторону. Не був се погляд милосердия або погорди, але такий сумний... В давних часах, коли була в нашім домі, жило ся нам добре і могла догадати ся, що страшна зміна зайшла в менї. Прийшло ся менї пожичити гроші від нотаря і знаєш, як менї було тяжко віддати тую суму разом з процентами. Ах, сего зовсім не випираю ся! Але в кождім разї було менї приємно, а ся радість була одинокою, якої я зазнав в моїм житю, Вілямс!

— І ніколи не прийшла тобі охота... говорити з нею о тім всім? — сказав доктор, заглублюючи погляд в очах Дремста.

— Раз тільки, Вілямс, в еї огородци, того дня коли помер Ґордіє. Марґет дякувала менї що я заплатив шкільні кошта еї сина і за инші добрі прислуги. „Отець родини не був би ліпший для него..." сказала і положила менї руку на рамя. „Ти є дуже добрий, розумію тебе нині... і все знайдеш ся для тебе сердечне місце у мене". Я утїк; я бояв ся, що виговорю ся. Ох! колиб Ґордіє був моїм сином... моїм сином... а она, Морґет моєю жінкою!

Мек Мор посидів ще хвилю, чекаючи чи приятель більше чого не скаже а потім мовчки поруши ся, щоби відійти. Заки однак від'їхав, аби показати єму свою правдиву симпатию, положив ніжно руку на рамя Дремста.

Дремст, лишивши ся сам, отворив теку з паперами і витягнув з неї зівялий цьвіток. Двічи притиснув єго до уст, повтаряючи з ревним плачом: „Марґет! Марґет!"

III.

Кажуть, що в містах досить повірити тайну одному, просячи єго о захованє еї, щоби сейчас всї про неї знали. Походить се прямо з невинної виміни думок, без ніяких злих замірів, з розмови, в якій се або инше слово ударяє, а впрочім, тайна буває часом, як би написана на лици говорячого.

З Дрюмоч, тайна повірена, тонула наче в керници і ніхто ніколи не умів би еї вичитати на лици другого.

Одного вечера Сутар, по цїлоденнім мовчаню витягнув файку з уст і видав з себе оклик повний здивованя: „Ох! но! но!" Мусів щось знати під печатию тайни.

Право береженя тайни було може оден раз нарушене, але в зовсім винятковых обставинах дня, коли безпосередно Мек Мор дав до зрозуміня Марґет Гу ідилю Дремста.

Може на місяць перед смертию доктора Марґет прийшла єго відвідати і принесла єму дрібні подарунки. За хвилю зійшла бесїда на еї сина Ґордія.

— Не ма защо менї дякувати, що я прийшла з так далека відвідати тебе, докторе — казала Марґет до старця; — в цїлій долинї нема иншого чоловіка, котрий би не мав тобі щось до завдячуваня, але що до мене, ніколи не забуду всього, що ти зробив для мого хлопця сего року, коли помер!...

— Ах! ба! Я нїчого не зробив для него і ніхто не може богато порадити на таку хоробу. Кидає ся она все на найінтеліґентнїйших хлопців з нашої долини і на наймилїйші дївчата. Але се можу сказати, що в цїлім моїм житю я не був так сумний, як того дня коли я побачив на лици Ґордія ознаки страшної консумпциї. Я знав що не в моїх силах виратувати єго.

(Дальше буде).

— В справі соймової виборчої реформи. Комісия виборчої реформи до галицкого сойму буде скликана на день 10 вересня. Президиї клюбів зберуть ся дня 4 вересня.

— Дрібні вісти. Онодгли о год. 2 по полудни утік з вязниці для мужчин у Львові Йосиф Бабчак. — З Губна в Стириї наспіла вчера до львівскої поліциї вість, що утік звідтам почтмайстер Леон Віммер, спроневіривши 52.000 К. Віммер має 35 літ, єсть низького росту, худий, дрібний і трохи косоокий. — З дому родичів в Ковельниках під Львовом утік онодгли 15-літний Ст. Сосновский. — На стациї Дярза, як доносять з Будапешту, наїхали на себе онодгли поїзд особовий і товаровий. 5 подорожних і 4 особи з зелїзничої служби потерпіли легкі рани. — В Калькутї, в Індиї, викрито онодгли замах на поїзд, котрим їхав ґубернатор англійский. Именно коло стациї Дарджілінґ поїзд мав вискочити з шин. Поліция каже, що в заговорі брало участь пятьох людий.

— Замах на порохівню. Ще перед кількома тижднями якісь люди хотіли висадити у воздух парохівню в Земуни на угорско-сербскій границі. Тепер знов доносять з Земуня, що онодгли в ночи дві женщини наблизили ся до порохівні, а коли вояк, стоячий на варті, закликав на них, стрілили кілька разів з револьверів і утїкли. В ночи в шинку счинила ся бійка, в котрій брали участь дві женщини. Арештовано їх і показало ся, що то перебрані мужчини. Поліция здогадує ся, що зловила именно виновників недалого замаху.

† Померли. Іван Ярема, урядник товариства задаткового в Глинянах, член руско - українських товариств, дня 28 червня по довгій і тяжкій недузї; — Петро Гушалевич, ем. народ. учитель, дня 1 липня в Бучачи, в 73 р. житя. В. і. п.!

— Евхаристийний Комітет в Перемишли повідомляє участників Евхаристийного конґресу перемиского епархії, що зголошувати ся можна найдальше до дня 10. липня. Бажаючі зголосити свою участь в конґресі мають подати своє назвище, стан, місце замешканя і рівночасно надіслати гроші на карту участи. Карта коштує 7 К, — карта участи на оден день 2 К. Звіт з конґресу в мові німецкій 3 К, руский звіт також 3 К. На адміністрацийні видатки нашого комітету платять всі участники по 2 К. — Карта участи уповажняє до користуваня зі зниженої ціни їзди зелїзницею а крім того до звиджуваня вистав, музеїв, ґалерій та зборів штуки у Відни даром. Карти їзди особовим поїздом з Перемишля до Відня III. клясою коштує 14 К 30 сот., II. клясою 23 К, поспішним поїздом коштує III. кляса 21 К 20 с., II. кляса 34 К 40 с. Приміщене паломників у Відни запевнене. Спільний нічліг коштує 1 К від особи. Про удержанє у Відни (харч, напитки) старає ся кождий сам. Зголошувати ся треба до Канцеляриї Впр. Еп. Консисториї в Перемишли. — *Комітет.*

— Вияснена справа. Передвчера донесли ми, що в Гамбурзї арештовано підозрілого мужчину, при котрім найдено ріжні документи, гласячі на назвище Василя Палія. Вчера справа вияснила ся. Надійшов именно до львівскої поліциї стежний лист окружного суду в Ряшеві, глядаючий саме того Палія, котрий утік з Ряшева, щоби не відбувати кари тримісячної вязниці. Палій був давнійше почтовим підурядником, а відтак писарем в повітовій касі в Сокали.

— Нещастні пригоди і катастрофи. З Будапешту доносять, що на зелїзничім двірци Дарда стрінув ся особовий поїзд з товаровим. Пять подорожних і чотири особи зі служби легко зранили ся. — В Корнінґу, коло Нового Йорку, вударив ся поспішний поїзд з особовим, в наслідок чого два вози особового поїзду зовсім знищені. Більша часть подорожних згинула. Доси видобуто 30 трупів і понад 50 осіб ранених. Згинули по найбільшій части діти. Під розбитими возами є ще трупи, яких однак доси не вдало ся видобути. — В Будапешті стрінув ся самохід з зелїзничим поїздом. 3 особи погибли, а 3 зранили ся. Межи убитими є француский публіцист Шільо. — З Липник доносять, що вчера був там і в околици страшний вихор. Богато сіл знищених. Дерева лежать повириванї з корінями. З людий ніхто не згинув. — В берлиньскім передмістю Берлин-Штеґліц утопила онодгли Мария Фрідріх в ванні 5 дітий. По тім хотіла відобрати собі житє але їй перешкоджено. Причиною сего страшного діла був божевільний страх перед мужем, який все знущав ся над нею. — З Букарешту доносять, що там упав підчас лету поручник Карента з висоти 100 метрів і погиб на місци. — В закопі Густава в Ессен настав дуже сильний вибух. Видобуто дуже много трупів. Подробиці доси незвістні. — В закопі Опперфельд, в Обергавзен, вибухли вчера ґази. 15 гірників погибло, а кілька є ранених.

— Катастрофа з бальоном Цепеліна. Бальон Цепеліна „Швабен", котрий спустив ся в Дісельдорфі на землю по щасливій подорожи з Франкфурту не міг бути введений до галї із-за сильного вихру. Коли вихор вдарив задною частию бальону об землю, почав виходити ґаз з внутрішних малих бальоників. Сейчас потворили ся на ґумевих бальониках фалди, котрі стали причиною сильного тертя і викликали іскри, а потім огонь. В одній хвилї обгорнув він цїлий бальон та знищив се славне діло людскої новочасної техніки. Бальон „Швабен" лїтав вже рік 229 разів. В протязї року перебував він у воздусї 20 днів, 13 годин і 37 мінут, переїхав 27.569 кільометрів та перевіз 4.545 осіб. Шкода виносить пів міліона марок і на тільки був бальон заасекурований. Се вже осьмий бальон Цепеліна знищений нещасливою пригодою. Великим блудом бальонів системи Цепеліна є се, що они не можуть стояти на свобідніи воздусї, лише мусять бути сховані в галї, щоб забезпечити ся перед вихром. Але в сім случаю навіть не можна було ввести бальону до галї — отже мусять техніки знов працювати над поборенєм сеї трудности і певно осягнуть свою ціль, порівнуючи ріжнородні системи та вибираючи з них, що є найліпше і відповіднійше.

Телеґрами.

Ішль 6 липня. Цїсар удав ся вчера рано на польованє. При виїздї і при повороті публика утроїла Цїсареви овацию.

Відень 6 липня. Президия польского Кола відбуде нинї о год. 12 в полудне засїданє, на котрім займе ся обговоренєм цїсарского письма в справі українського університету.

Берлин 6 липня. Lokal-Anzeiger доносить, що Італїянцї наміряють вислати нові войска до Триполїтанїї.

Сараєво 6 липня. Найвисшою постановою з 4 с. м. закрито сесию босаньско-герцеґовиньского сойму.

— Концерти, які уладжує тов. „Акад. хор Бандурист" підчас сегорічних ферий на дохід „Рідної школи" і стипендийного фонду ім. М. Лисенка, відбудуть ся в отсих місцевостях: в липни Золочів 15-го, Зборів 16-го, Тернопіль 17-го, Скалат 18-го, Теребовля 21-го, Хоростків 22-го, Чортків 23-го, Скала 24-го, Борщів 25-го, Заліщики 29-го, Чернівці 31-го — в серпни Коломия 1-го, Делятин 2-го, Микуличин 3-го, Тисьмениця 6-го, Бучач 7-го, Підгайці 9-го, Бережани 11-го, Перемишль 12-го. В концертах тих обіцяли доси ласкаву співучасть: Вп. п. Олеся Парахоняківна, Впр. о. Евген Купчиньский, Вп. п. Михайло Гарасевич і тов., О. Пежаньский. По кождім концерті відбудуть ся танцї. Виділ тов. „Бандурист" звертає ся отсею дорогою з горячою просьбою до Вп. земляків висше названих місцевостий, щоб помогли нам ласкаво при устроюваню концертів. Поміч ся відносила би ся головно до винайму салї і фортепяну. Всіх, що зволять жертвувати свою ласкаву поміч, просимо подати свою адресу на руки Ярослава Сімяновича, Львів, ул. Куркова ч. 10, II. пов. — *Виділ.*

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6⁰⁰ вечером до 5⁵⁹ рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
*) до Рави руской (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29***), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сірецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріar

Позір Буковинці!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати

до

Канади
Америки,
Арґентини і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки,
Канади,
Арґентини і т. д.
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї
Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сірецкого і Спілки Чернівції, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї
Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.